

Oecumene in Het Brandpunt, Amersfoort

'Never waste a good crisis'

Het Brandpunt is een oecumenische geloofsgemeenschap in Amersfoort. Katholieken en protestanten trekken samen al dertig jaar op. Onlangs werd bekend dat de parochie Onze Lieve Vrouw van Amersfoort op last van aartsbisschop Eijk alle formele banden met de geloofsgemeenschap moet doorsnijden. Officieel om te bezuinigen. Om personele redenen. En om zich sterker op het vieren van de eucharistie te richten. Binnen de geloofsgemeenschap en in kerkelijk Amersfoort komt dit besluit als een klap voor de oecumene. Landelijk, ook op de website van De Roerom kwamen veel reacties binnen. Bart Verreijt sprak begin juni met dominee en pastor Anna Walsma, lid van het pastorale team.

Een donderslag

'We waren, gezien maatregelen in het verleden en het beleid van het aartsbisdom, intern al wel gewaarschuwd. Toch kwam er een scala aan emoties los op het moment dat de vice-voorzitter van de parochie samen met de pastoor de opdracht van de aartsbisschop bekend maakte. Het werd, op dat moment, in de zondagsviering, ervaren als een donderslag bij heldere hemel. Wij van het pastorale team en het bestuur van de geloofsgemeenschap zaten als teken van onze verbondenheid op de eerste rij.'

Waarom zo?

'De achtergronden van het besluit zijn rationeel te plaatsen maar je vraagt je af: moet het op deze manier, zonder enig overleg vooraf? Hadden we geen andere wegen kunnen vinden met elkaar? Met alles wat we al die jaren samen hebben opgebouwd? Mijn katholieke collega Josephine van Pampus wist ons toch een hart onder de riem te steken aan het einde van de viering: "Deze gemeenschap is ons lief, we laten wat we bereikt hebben ons niet uit handen slaan, we gaan door, al weten we nog niet hoe, wat kunnen we doen? ... onze motivatie, ons geloof is ongebroken."

Oecumene: een vorm van kerkzijn

'Oecumene is voor ons geen hobby waaraan je naar believen kunt meedoen of niet. Het gaat ons om

een manier van kerkzijn waarbinnen mensen vanuit verschillende geloofstradities in de praktijk waarmaken dat zij verbonden zijn in geloof in Jezus Christus. Met respect voor ieders achtergrond en tradities. Zo kerkzijn, dat zit tot in onze haarvaten. We beleven dat door te leren van elkaar, door samen te vieren, te bidden, er voor elkaar te zijn op feestelijke én moeilijke momenten. Oecumene stimuleert ons om te blijven nadenken over de vraag: wat betekent het om christen te zijn in deze tijd?'

En nu?

'Niet alleen in onze gemeenschap, maar in heel kerkelijk Amersfoort is oecumene belangrijk. Dat hebben we ervaren in de honderden blijken van solidariteit en meedenken, zowel vanuit de kring van kerkelijke bestuurders, pastores, als van individuele gelovigen. Dat doet ons in deze dagen erg goed. Natuurlijk wordt ons veelvuldig de vraag gesteld: wat gaan jullie nu doen? Ik kan daar op het moment in ieder geval over zeggen dat wij een oecumenische gemeenschap willen blijven. Of en hoe dat kan, hangt nu voor een aanzienlijk deel af van de Protestantse Gemeente Hoogland/ Amersfoort-Noord. Beide kerken (Protestantse Gemeente en OLVA) zijn formeel zo nauw met elkaar verweven dat een zorgvuldige ontvlechting geboden is. Daar zullen we ondersteuning bij krijgen en in ieder geval is er al opvang geregeld

voor mensen die daar behoefte aan hebben.

In het verleden, dat hoor ik als het gaat over de geschiedenis vóór mijn tijd, heeft de gemeenschap zich flexibel opgesteld, heeft meebewogen o.a. bij een eerdere wens van de bisschop om geen eucharistie meer te vieren in ons kerkgebouw. Na het heldere en voor ons harde besluit van de parochie om zich terug te trekken uit Het Brandpunt valt er niet zoveel meer "mee te buigen", dat lijkt me duidelijk.'

Hoop die blijft

'Toch blijf ik erin geloven dat het in de oecumene een kernzaak is echt goed te luisteren naar elkaar, en open te staan voor de Geest. Een proces dat -in tegenstelling tot onze haastige tijd en snelle communicatiegeduld vraagt, tijd én hoop. Ik heb hoop voor de toekomst, ondanks de onduidelijkheid van dit moment. Ik zag onlangs in de stad een bord waarop regelmatig teksten worden geplaatst die tot nadenken stemmen. Er stond: aan alles komt... een begin! Zal de tegenslag van nu over enige tijd een nieuwe impuls voor de oecumene blijken te zijn? Ik mag het hopen.'

Pastor Bart Verreijt is sinds 1987 betrokken bij een variatie van pastorale aandachtsvelden in Amersfoort. Oecumene, is samen met communicatie, beleidsontwikkeling, diaconie en pastoraat een voortdurend terugkerend thema.